

staltninger for totalt virkningsløse og umulige at følge op på fra myndighedernes side.

Det første element i lovforslaget er et krav om, at den herboende råder over sin egen bolig af en passende størrelse, hvormed menes, at den herboende skal have brugsretten til boligen. Det er oplyst, at regeringen mener, at boligen har en rimelig størrelse, hvis der efter gennemførelsen af familiesammenføringen bor højst to personer pr. beboelsesrum i boligen, eller hvis boligen har et areal på 20 m² eller mere pr. beboer efter gennemførelsen af familiesammenføringen.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse er det både rimeligt og naturligt at stille krav om en passende bolig i sager om ægtefællesammenføring, men DF finder slet ikke, at kravene til boligen er tilstrækkelige. For eksempel vil tre personer kunne bo en lille toværelses lejlighed på 60 m², ligesom det er helt utilfredsstillende og uacceptabelt, at der ikke stilles krav om, at boligen skal være selvstændig med eget køkken og bad. En bolig uden køkken og bad kan næppe betegnes som en egnet bolig efter nutidens forhold, ligesom det ikke længere er almindeligt efter danske bolignormer, at der kun er 20 m² pr. voksen i boligen.

Et andet element i lovforslaget er et krav om, at adgangen til ægtefællesammenføring med herboende personer, der ikke har dansk indfødsret, betinges af, at ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark mindst svarer til de pågældendes samlede tilknytning til et andet land, eller at særlige personlige forhold i øvrigt taler herfor. Det er oplyst, at der ved vurderingen af tilknytningskravet bl.a. skal lægges vægt på varigheden af den herboendes ophold her i landet og på den pågældendes tilknytning til andre herboende personer, herunder herboende familie. Tilknytningskravet vil i almindelighed være opfyldt, hvis den herboende er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som barn.

Et tredje element i lovforslaget er, at retskravet på ægtefællesammenføring for unge under 25 år ophæves, og at der i stedet indføres en mulighed for at tillade ægtefællesammenføring for unge over 18 år, men under 25 år, hvis ægteskabet eller samlivsforholdet utvivlsomt må anses for indgået efter den herboendes eget ønske, eller hvis særlige personlige forhold i øvrigt taler herfor. Det er oplyst, at udlændingemyndighederne ved vurderingen heraf skal inddrage samt-

lige foreliggende oplysninger i sagen. Der vil kunne lægges vægt på omstændighederne ved ægteskabets indgåelse og ægtefællernes personlige kontakt forud for ægteskabets indgåelse. Det forhold, at ægteskabet er indgået med de pågældende familiers medvirken, udelukker ikke i sig selv, at ægteskabet kan anses for indgået efter den herboendes eget ønske. Til belysning af de nævnte faktiske forhold kan udlændingemyndighederne lægge vægt på forklaringer fra andre end ægtefællerne.

Lovforslagets andet og tredje element bygger efter Dansk Folkepartis opfattelse i høj grad på, at udlændingemyndighederne foretager subjektive vurderinger, og at disse lægges til grund ved bedømmelsen og afgørelsen af, om der skal gives tilladelse til ægtefællesammenføring. Det er efter Dansk Folkepartis opfattelse stærkt tvivlsomt, om det overhovedet er muligt for udlændingemyndighederne at foretage en korrekt, troværdig og reel vurdering af, om et ægteskab eller samlivsforhold er indgået frivilligt og utvivlsomt efter eget ønske. Hvis der ved afgørelsen af, om der skal gives tilladelse til ægtefællesammenføring, er tvivl hos udlændingemyndighederne, er det ikke oplyst, hvem denne tvivl skal komme til gode. Efter de almindeligt gældende retsprincipper vil en tvivl om, om ægteskabet eller samlivet er indgået frivilligt, komme ansøgerne til gode, hvilket næppe har været meningen med bestemmelsen. Her er Dansk Folkepartis opfattelse, at en tvivl skal udelukke ansøgeren fra at opnå tilladelse. Ellers har bestemmelsen ingen reel værdi.

Ressourceforbruget i forbindelse med lovforslaget er vurderet til ca. 8 årsværk i forbindelse med administration af boligkravene, ca. 4 årsværk i forbindelse med administration af tilknytningskravene og ca. 4 årsværk i forbindelse med administration af ægtefællesammenføringerne.

De samlede økonomiske virkninger af lovforslaget er ca. 9,2 mio. kr., heraf 7 mio. kr. i lønsom til ca. 21 årsværk for Indenrigsministeriet og ca. 3 mio. kr. for kommunerne svarende til ca. 7 årsværk. Alene til forventet sagsbehandling af klager over afgørelser i ægtefællesammenføringsager vedrørende personer under 25 år er afsat ressourcer svarende til ca. 2 årsværk.

Disse udgifter til administration af lovforslaget skal ses i lys af, at de foreslåede ændringer selv af regeringspartierne ikke forventes at begrænse antallet af ægtefællesammenføringer